

Pes z titulní strany

v odpovědích majitelky
Anny Rožňové

Představíte nám Bustyho?

Bustymu je 11,5 roku. V prvním roce nám výsledek rentgenu potvrdil, že domněnka o špatných kyčlích dle netypického pohybu je správná, Busty prakticky nemá kloubní jamky. V roce a půl mu veterinář zjistil zhoubný nádor v tříslích. Doktoři mu dávali maximálně rok života. Tehdy se ukázalo, jak moc miluje pohyb, protože právě ten ho udržel nad vodou a na dlouhá léta vyléčil. Několikrát se se svým páničkem umístil na předních příčkách MČR v dogtrekkingu, Eurodogtrekkingu, v Horské výzvě, byl i 4. na MČR ve skijöringu. Do coursingu se zamiloval na první cvaknutí naviječky. Kolo či koloběžka ho nenechá chladným ani teď. Lásku k pohybu a toulkám přírodou mu zůstala i ve stáří, jen ty vzdálenosti jsou kratší a kratší.

Busty už má svůj věk – co s sebou roky přinesly? V čem je život s veteránem jiný?

Máme čtyři psy: dva postarší veterány, čerstvou aktivní

veteránku a psa v nejlepších letech. Dohromady je někdy brát spíš nereálné, veteráni mají už svoji rychlost, která by mladé nudila. Anebo bychom veterány uštvali. Takže dva týmy a dva druhy aktivit. Nedokážu si představit, že bych veterány odstavila na druhou kolej jen proto, že mladším nestačí.

Zhruba od 6 let jsme byli nuceni již omezit délku výšlapů a vypustili aktivně delší závody. To stačilo tak do 10. roku. Poslední rok a půl ho stáří dohání více. Hůře snáší horké počasí a od podzimu spí dobrovolně doma v teple. Spí více a má rád svůj klid. Na stará kolena se naučil spát na gauči a je mu to konečně tolerová-

no. Vzhledem ke špatným kyčlím musíme udržovat svaly alespoň minimálním pohybem. I ve svém věku, když vidí postroj, začne nadšeně vyštěkávat a chce běžet. Uběhne sice jen pár desítek metrů, ale činí ho to šťastným a to je důležité. Zdraví ho trápilo celoživotně (rakovina, utajené zlomené žebro ze štěněčích období,

problémy s plícemi, srdcem, kyčlemi...), tak už nás snad nic nového nepřekvapí. Dvakrát ročně mu dopřáváme fyzioterapii, pravidelně bere kloubní výživu a léky na podporu imunity kvůli možné recidivě nádorů.

Máte i zlatého retrívra – ano, každý pes je individualita – v čem jsou kluci odlišní?

V aportech. Co je pro zlatého retrívra aport, to je pro čechohoráka kus fláky. Nejednou kvůli tomu měli rozepří :-). Busty se toho od svého „staršího bráchy“

Busty Rychlá stopa – nar. 30. 8. 2008, o. Bady Jenčíkův Les, m. Fina z Láskova, chov. Ing. Jan Kačur, DKK 3/3, DLK 0/0, PRA/CAT negativní. Výstavy – 2x VN1, 2x CAJC, 3x CAC, 2x BOB, 4. BIG non FCI, Vítěz speciální výstavy, Český junioršampion. Jako jeden z prvních splnil podmínky pro pracovní třídu, tzv. Northern Dog Contest (3x 100 km, pro Bustyho zamlada hračka...)

Dogtrekking – bezpočet předních příček v jednotlivých závodech, namátkou Mistrovství ČR v dogtrekkingu (série jednotlivých závodů) 2010 – 9. místo, 2011 – 4. místo, 2012 – 5. místo, Mistrovství Evropy 2012 (série jednotlivých závodů) – 3. místo, Horská výzva celkově (série jednotlivých závodů) 2013 – 3. místo, 2014 – 3. místo

Skijöring
Mistrovství ČR 2012 – 4. místo. Není to medaile, ale s tímhle psem a mým lyžařským uměním je to pro nás vysoké ocenění :-)

Coursingová licence – Jarní Kralupy 2011 – 1. místo
Foto: Pavel Slezík, archiv autorky

hodně naučil a odpovíral. Třeba lásku k vodě, ale na rozdíl od zlatého retrívra do vody v zimě nevrže. Lásku k jídlu má vlastně asi taky od zlatého retrívra :-). Získal i retrívří společenství, miluje společnost, ale hlídač v něm stále dřímá. Pokud se mu nebudete líbit, dá vám to jasně najevo. Retrív by se pro svého pánička rozkrájel, čechohorák si to rozmyslí. Když nechce, tak nechce.

Pořídila byste si i dnes ČHP?

Těžká otázka. Busty je naprosto výjimečný, povahou i jako osobnost. Doporčila bych jej sportovně založeným lidem, ale ne na závodní kariéru s vyššími ambicemi.

